

[Villemoes.]

den anden Side tror jeg, at Forholdene med Hensyn til vor Import og vor Eksport har udviklet sig paa en saadan Maade, at det er nødvendigt at have denne Lovgivning. Det kan maaske med Henblik paa Ændringen i § 4 siges paa den Maade, at Priserne paa en Række Varer, bestemt til eller hidrørende fra de Lande, vi vel nok almindeligvis kaller sekundære Markeder, for Tiden kan være ganske unormale. Derfor er det ikke unaturligt at have Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold. Vi har jo for øvrigt ogsaa paa et specielt Omraade, nemlig Fiskeeksportens, knæsat Princippet i det Lovforslag, som Landstinget vedtog forleden Dag, nemlig Forslaget om Ændring i Lov af 31. Oktober 1941 om Ind- og Udførsel af Fisk, hvori der tillægges Landbrugsministeren Bemyndigelse til at opkræve en særlig Eksportafgift til Udligning af Priser.

Vi har i den nugældende Lov og for øvrigt ogsaa i de tidligere Love om Vareforsyning haft Bestemmelser om, at der skal erlægges et Ekspeditionsgebyr ved Importen af Varer her til Landet, og det har været gældende saa langt tilbage som til den Tid, da vi havde Valutacentralen, der jo senere blev afløst af Varedirektoratet. Jeg tror, at dette lille Ekspeditionsgebyr blev indført saa tidligt som i 1933, altsaa maaske ved den anden eller tredje af den lange Række Love, vi har haft paa dette Omraade. Ekspeditionsgebyret var imidlertid fikseret i Loven til $\frac{1}{4}$ pCt. eller 2,5 promille; nu er det vel Meningen, at Handelsministeren selv skal bestemme Størrelsen af dette Gebyr. Jeg ser vel, at der i det af Folketinget vedtagne Lovforslags § 3 ogsaa er nævnt et Ekspeditionsgebyr af 2,5 promille, dog mindst 1 Kr., men i § 4 staar, at Handelsministeren kan bestemme, at der skal erlægges et Ekspeditionsgebyr, og at Ministeren fastsætter Størrelsen af dette Gebyr. Jeg har ved tidligere Forhandlinger her i Landstinget udtalt mig om dette, og jeg tillader mig i Dag at spørge den højtærede Handelsminister, om der kan regnes med en Forhøjelse, hvad jeg vilde beklage. I øvrigt kan jeg ikke tilbageholde den Udtalelse, at man i og for sig kan betegne Forholdet efter Recepten eller Melodien: Hen til Kommoden og tilbage igen. De Udgifter, Staten paatager sig, maa betales, og de maa betales af Skatteyderne, det vil med andre Ord sige af Forbrugerne. Jeg ved godt selv, at hele dette store Administrationsapparats Udgifter ikke skal dækkes af denne Afgift, men jeg tror, at Afgiften i alt

Fald tidligere har indbragt mere, end der er medgaaet til Dækning af Kontorets Udgifter, Omkostningerne ved Udfærdigelsen af Tilladelser og Bevillinger. Saa vidt jeg forstaar, bliver Kontorerne flere og flere, og Personalet større og større Aar for Aar, saa at altsaa de samlede Udgifter stadig vokser. Det kan være, vi engang naar Maksimum, det er i alt Fald noget, jeg vil haabe. Det vil sikkert erindres, at vi var mange, der i sin Tid raabte Vagt i Gevær, da Valutacentralen svulmede op, saa at Personalet ret hurtigt var oppe paa et Antal af over 500. Mon det samlede Personale i Varedirektoratets forskellige Kontorer i Dag ikke er oppe paa 1 600—1 700 Mennesker? Det er jo et svimlende Administrationsapparat for vort lille Land.

Foruden dette Ekspeditionsgebyr for de indførte Varer kommer altsaa denne Gang det nye til, som fremgaar af Ordlyden af Lovforslagets § 4, 4de Stykke, hvori der staar: „Ved Udfærdigelse af Udførselsbevillinger kan Ministeren efter Forhandling med det af Ministeren for Handel, Industri og Søfart i Henhold til § 3, 2det Stykke, nedsatte Udvalg bestemme, at en vis Del af Betalingen, hvor Hensynet til det danske Prisniveau gør dette ønskeligt, skal anvendes til Udligning af Priser for indførte Varer.“

Efter at den højtærede Minister nu nærmere har redegjort for Bestemmelsen, kan jeg udtale min Tilfredshed med den Ændring, som Ministeren foreslog i det andet høje Ting, og som blev tiltraadt af Folketingsudvalget og vedtaget enstemmigt derefter. Jeg kan ligeledes erklære mig tilfreds med Ministerens Udtalelser her i Tinget i Dag paa dette Omraade. Ordningen er ny, men, som allerede sagt, vi vil fra Venstres Side tiltræde den.

Jeg anbefaler i øvrigt ærede Medlemmer at stemme for Lovforslaget, saaledes som det foreligger, idet jeg er af den Mening, at en Udvalgsbehandling her i Tinget ikke kan faa noget positivt Resultat i disse Martsdage.

Erhvervene maa selvsagt i disse Tider finde sig i mange Indgreb, men ifølge den højtærede Ministers Udtalelser — det er ogsaa præciseret i Loven — tages Erhvervene med paa Raad saa vidt gørligt, og det kan kun glæde mig. Naar disse mange Indgreb nødvendigvis maa foretages, er det vigtigt, at en saadan Bemyndigelseslov bliver administreret saa smidigt som muligt, og at der bliver taget mest muligt Hensyn til alle berettigede Interesser.

Maa jeg til Slut med et Par Ord omtale en mindre Ting, idet jeg forudskikker